

Geachte gemeenteraad,

Vandaag spreek ik in over de begroting van 2024. De begroting is HET moment waarop de keuzes worden gemaakt en ik wil u vragen of u denkt dat u de juiste maakt. Ik maak mij zorgen om Rotterdamse LHBTQIA+ers die gebruik moeten maken van de nachtopvang, en ook dak- en thuisloze jongeren uit die doelgroep.

Dagelijks kom ik casussen tegen van zorgvragers die met hun ziel onder hun arm lopen. Niet weten waar ze heen moeten en, zoals COC Rotterdam afgelopen week ook aan u schreef, zich veiliger voelen op straat dan in uw eigen opvang. Als verpleegkundige en ambulant behandelaar, als mens, als queer persoon en als Rotterdammer doet mij dit pijn.

Recentelijk nam ik ook deel aan het kapstokoverleg, waarin ik een levende illustratie van dit gegeven aan een aantal van uw aanwezige leden introduceerde: een trans vrouw die in twee jaar tijd op nachtopvangen een poging tot doodslag, verschillende verkrachtingen en zware geweldplegingen te verduren kreeg. Waarin de begeleiding op nachtopvangen niet in staat was haar de bescherming en zorg te bieden waar ze recht op heeft en haar uiteindelijk uit handelingsverlegenheid zelfs de toegang tot nachtopvangen ontzegde, waar ze als medeburger uit Rotterdam gewoon recht op heeft. Haar voorbeeld staat niet op zichzelf, maar is illustratief van een lange lijst van voorbeelden in mijn caseload op GGZ team Delfshaven 1.

Wat hard nodig is, is dat er een afzonderlijke nachtopvang gerealiseerd gaat worden voor LHBTQIA+ personen, waar deze doelgroep veilig kan zijn. Utrecht en Amsterdam gingen Rotterdam al voor in het maken van die keuze en ook AZC's zagen de bittere noodzaak hiervan in. Deze discussie gaat dus niet over hoeveel mensen op een kamer verblijven, maar over basale veiligheid, gevrijwaard blijven van geweld, haat en discriminatie en bekwaamheid van begeleiders om deze medeburgers de juiste zorg te geven.

Op het vlak van zorg kan het ook een extra voordeel opleveren: zorg voor queer personen is in Rotterdam gefragmenteerd en daarom lastig toegankelijk voor wie de weg niet weet: PrEP zorg ligt bij de GGD, somatische transitiezorg bij het Maasstad, er is een Chemsekspoli op mijn werklocatie in Delfshaven, psychosociale ondersteuning wordt geboden door Humanitas. Zorg is er wel, maar alleen iemand die goed bekend is met de zorgkaart kan deze zorgvragers toeleiden naar deze zorgverleners. Als je op een veilige plek die je voor LHBTQIA+ mensen realiseert ook een gespecialiseerd zorgloket plaatst waar de juiste zorg voor deze mensen ontsloten wordt, kan zelfs beargumenteerd worden dat hiermee aan het eind van de streep geld bespaard wordt. Situaties hoeven niet meer heel ver te ontspreiden, omdat tijdig de juiste zorg op maat geboden wordt.

Nu heb ik, als leek, als gewone burger die toevallig werd gewezen op de begroting, geconstateerd dat op het dossier Zorg welzijn en wijkteams, er iets bijzonders gebeurt op het onderwerp dakloosheid.

Ik zie een kopje 'kasschuif nationaal plan dakloosheid' waar wordt gesteld dat er onderbesteding is voor de aanpak van dakloosheid in Rotterdam. Een ruime 4.5 miljoen kon in 2023 niet meer worden opgehaald en wordt zo, zonder pardon, overgeheveld naar 2027, 4 jaar later...

Ik begrijp werkelijk waar niet hoe dit mogelijk is. Iedere Rotterdammer ziet dagelijks hoe groot de problemen op het terrein dakloosheid zijn. En de gemeente weigert het geld ervoor uit te geven. Als de gemeente het zelf niet weet dan weet ik het wel: met dit geld zou gemakkelijk een opvang voor de queer jongeren kunnen worden geopend. Jongeren die verstoten worden, die nergens een veilige plek kunnen vinden, die nergens even tot adem mogen komen. In Rotterdam wordt ervoor gekozen om hen geen plek te gunnen, het geld is er blijkbaar en toch gebeurt het niet.